

ВАРТОВА БАШТА.

БОЖЕСТВЕННЕ НАВЧАННЯ СЛУГИ.

"Навчи мене творити волю Твою, Ти бо еси Бог мій"! - Псалма 143:10.

1. ЕГОВА навчає Свого слугу навіть серед великого заколоту, або переслідування з рук ворогів. Такий слуга є зобов'язаний чинити волю свого Божественного Наставника і Господа серед усяких обставин і за всяку ціну. В часі гнєту такий слуга може роздумувати в душі своїй який напрям він повинен взяти. Так поступає вірний і посвячений слуга, який бажає угодити с'якому Господеві й виконувати волю Божу в угодний йому спосіб.
Питання: Коли і чому слуга Егови вагався у своїм умі, який напрям він мав узяти і хто навчив його?

2. Головно в 1918 році, перед світом виринуло велике питання, кому він має служити: Чи Божу Егові і його Царству або великому ворогові і його організації. Цей слуга рішив служити Божу правди і праведності без обмеження. Тепер він/може/ не може податись взад або звернути на бік і угодити Божу. Щоби докзати свою невинність, він мусить задержати віру й схоронити своє нерозірване привязання до Господа. Отже противенство зі сторони ворога дає такому слугі нагоду докзати своє послуженство Господеві навіть серед огню. Указуючи так свою негасиму любов до Господа, цим він шанує його як Того, що є гідний служення. Не шукає він чинити свою волю, або служити своїм вибагливостям, ані волю ворога або кого іншого. Воля і замір його Господа це найважливіша річ до виконання. За те Господь Бог піддержує Свого слугу, а ворогам відплатить по заслугі. Він просвіщає свого слугу відносно Своєї доброї волі, бо Він любить послуженство і вірність Свого слуги і за це держить його в своїй службі.

Питання: Серед яких вимог і обставин той слуга показує свою позицію відносно великої служби від 1918р? і чому Господь побирає його?

3. Псалма 143-а - це пісня слуги Егови, якої титул є "Псалма Давида" вона була натхнена Богом. Господь Бог покермував псалмиста в такі обставини пророчі. Також своїм Святим Духом Бог натхнув його висказати і написати пророцтва. /2 Самуїл, 23:1-3/. Таку псалму написав Божий пророк, але вона не відносилась до нікого лише до Божого головного слуги Ісуса Христа. Вона також відноситься до кляси людей, якої Ісус є Головою, тому що вона ступає слідами його. Отже замість щоб та псалма мала сповнитися много разів в житті послідовників Ісуса Христа і в продовж многих століть, то вона сповняється в певному протязі часу на громаді його вірних послідовників. Той час прийшов в 1914 р. В тому році Егова установив Своє Теократичне Правительство під своїм вибраним слугою Ісусом Христом, а невірного слугу, викинув з неба.

Питання: Що в дійсности є псалма 143, і серед яких обставин вона написана, до кого вона відноситься, і від коли?

4. Ісус Христос пристосував псалми Давида до Себе, його єдиного представляв Давид. /Луки 24:44, 46. Д. Ап. 4:24-28/. По тілу, він був кривий з Давидом через жидівську дівчину Марію і походив з покоління Юди, але це не була головна причина чому Ісус називав Себе "Сином Давида". Ціль його роду не була лише та, щоби указати на нього як на Давидового потомка, але аби указати на Ісуса як на наслідника Божественного Правительства, яке було представлене через типічне Теократичне правительство над яким Давид царював в Ізраїлі. Ось задля такої причини при його величному в "Ізді в Єрусалимі" множество народа викликувало: "Благословен грядущий Цар в ім'я Господне, впокій на небі, і слава на вишинах"! /Мат, 21:9. Луки 19:38/. Після тілесного потомства він був Сином Давида, але після припоручення від Бога Егови бути Царем Правительства Вселенного Царства Егови, то він є Давидів Господь і Пан. - Матея 22:41-46.

Питання: В якому зміслі Ісус був "сином Давида", і як він був також Давидовим Господом?

5. Около сім або вісім років перед народженням Давида, Господь Бог через пророка Самуїла сказав до непослушного царя Саула: "Без розуму вчинив ти, що не сповнив повеління Господа, Бога твого, бо Господь тепер був би до віку утвердив царство твоє над Ізраїлем: Тепер же царювання твоє не устоїться Господь знайде мужа по серцю Своїму і поставить його царем над

над Царством Своім."/І Самуїла 13:13,14/. Отже не був це собі случай, що при народженню сина батько його Ессей назвав Давидом. Це Імя значить "Возлюблений, дорогий". Відповідно це було Імя для людини, яка мала доказати свою гідність бути "чоловіком по серцю Моему". Однак це Імя було дане Іще для більшої причини, що Давид має статись типом або пророчим взірцем на Того, що до Нього Бог промовив з неба при його хрещенню І при переображенню кажучи: "Се Мій Син любий, що Я вподобав Його". /Матея 3:17, 17:5/. Без скази І в звершеному змислі Ісус на землі був "чоловіком по серцю Моему". /Д.Ап. 13:22, 23/. Він був слугою Всевишнього Бога, який не відступив від волі Свого Отця ніколи серед ніяких обставин. Таке пророче споріднення Давида до Ісуса Христа робить 143 псалма одну з вельми важних І займаючих Питання: У світлі Самуїлових слів до невірного царя Саула, чому для нас псалміст був властиво названий "Давидом", І чому те Імя особливо пасує Ісусу Христу?

Г А Р Я Ч А М О Л И Т В А.

6. Ця псалма відкривається відозвою до Господа Бога Егови: "Господи, вислухай молитву мою, нахили ухо до благання мого! Вислухай мене по вірності Твоїй, по справедливості Твоїй! І не входи в суд із слугою твоїм, ніхто бо з живих не оправдиться перед Тобою". /Псалма 143:1, 2/. Чи ті слова можна пристосувати до Божого вибранця Ісуса Христа від 1914р., коли Він з'їзав увінчаний в небі як Цар Теократичного Уряду Егови, який зараз викинув невірних слуг, сатану І його демонів з неба на землю? Який зв'язок такі слова можуть мати з Царючим Царем над ворогами?

Питання: Якою молитвою починається псалма 143? І які питання з цього виринають, І чому?

7. Великий Теократ Егова замірив дати Ісусу Христу 144 000 товаришів. Ісус Христос є Іх Головою. А тому що вони мають царювати з Ним на престолі, отже Він є "Пан над панами, І Цар над царями" або "Князь царів земних". /Одкр. 14:1-5, 17:14, 1:5, Псал. 89:27/. Пришовши у тілі дві тисячі років тому, Він зачав вибирати цих членів Свого тіла. Перші з них були вірні апостоли. Лише мале число з жидівського народу увірувало І прийняло Його, І стались членами "Тіла Христового". Отже аби викінчити те "Тіло", Бог Егова у своїм часі "зглянувся на поган, щоб з поган/нежидів/ прийняти людей в Імя Своє". Такий вибір членів тіла І приготування Іх до Царства відбувалося в від того часу аж до тепер. Як здається, то більшість членів "Христового тіла" були вибрані з між поган. /Д.Ап. 15:14, 13:45-48, Римл. 12:4, 5, І Кор. 14:12, 12, 27.

Питання: Як Егова замірив зробити Ісуса Христа "Паном над панами - 13, 18, 27, ми І Царем над царями"? І коли та робота вибрання зачалась?

8. В 1918р., наспів час І Господь прийшов до храму чинити суд в домі Божому. Ті вибрані члени тіла, що померли вірними Йому І були в гробах І дожидали його приходу до Царства, були пробуджені зі смерті сну. Ті, що були признані за гідні, дістали нагороду бути подібними Йому в небі, були пробуджені до життя в душі, до безсмертності, І були з'єднані з Ним в храмі. В тому часі на землі жили І ще члени останка, які є кандидатами на членів Його славного небесного "Тіла". Вони є синами Божими від Його "жени" Сиону, Його організації. Про таких сионських синів в /Одкриттю 12:13, 17/ читаємо "І скинутий змії великий, вуж вікодавний, знаний дияволом І сатаною, що зводить цілу всесуденну, скинутий на землю, І ангели його з ним скинуті. І коли увидів змії, що скинуто його на землю, погнав за жінкою, що породила хлоп'ятко, І розлютився змії на жінку, пішов провадити війну з іншими насіннями її, що хоронять заповіді Божі, мають свідчення Ісуса Христа".
Питання: В його приході до храму в 1918р., як вірні члени померші отримали нагороду, І як диявол виступив проти останка на землі?

9. Останок членів Його тіла мають "свідчення Ісуса Христа" І є представниками Його, свого Голови. Переслідування Іх, Цар числить як переслідування себе. Апостол Павло свідкує, що коли Він, Савло із Тарсів, вишукував членів тіла Христового, тоді Господь чудом явився йому І сказав: "Савле, Савле, чого гониш Мене? тужко тобі проти рожна прати/перти/. Я ж сказав: хто еси Господи? Він же рече: "Я Ісус, котрого ти гониш." /Д.Ап. 26:14, 15/. Тим більше Ісус сказав наперед, що коли Він засяде на престолі як Цар, тоді Він скаже до тих, що зроблять що -небудь для останних членів його тіла до його духових братів:

Скільки раз ви чинили це одному з цих братів Моїх найменших, Мені чинили. /Матея 25:31-40./ Ті слова були сказані тому, що Цар мав на землі, представників, що були останніми членами Його тіла "останок". Питання: - /Питання: Чому таке переслідування дотикає Ісуса Христа?

10. Переслідування організацією змія, вірного останка спричинило цілковите сповнення Псалми 143-ї. Нема сумніву, що старинний Давид представляв вірного останка, послідовників Христа при кінці світа, від 1914р. Його послідовники є також улюблені Богом: як ж написано: "Глядіть яку любов дав нам Отець, щоб ми діти Божі звалися. Тим то не знає нас світ, що не пізнав Його. Любі ми тепер діти Божі. - І Йоана 3:1,2.

Питання: Чому таке переслідування дотикає Ісуса Христа? Кого Давид після його слів у Псал. 149 представляв, і чому, чи його Імя є відповідне?

11. Час Божого терпіння для зрадливих слуг, сатани і його демонів, які оперували в небі, прийшов до кінця в 1914р. Тоді з вірності до Своєї обітниці, Бог настановив Свого Вірного Слугу бути Царем Його Теократичного Правительства при його народженні, тоді змія, сатана і його товпа демонів, пігнули за тими, що були в лінії до Царства, т.е. слугами Егови, які йшли слідами Його Головного Слуги Ісуса Христа. Як через Біблію так і через епохальні події, які сповняли Біблійні пророцтва відносно Божого Царства, Бог Інформував Свого слугу про установлення Царства в 1914р. Тепер Бог велить проголошувати установлення Царства усім народам землі, що вони мусять бути послухні йому. "Свідчення Ісуса Христа" завжди було і є відносно Царства Божого, і це вони мусять свідкувати про Нього усім людям.

Питання: Чому сатана і його демони переслідують тих представників Царства на землі? і чому вони мусять нести свідцтво про Царство?

12. Сатана постановив був цензурувати вість для людей, яких він обманув. Щоб хто-небудь із людей не покинув його світа і не перейшов на службу Царства, він старавсь затемнити факт відносно устанавленого Царства. Він старавсь затерти всяке проголошення доброї новини через знищення або запертя уст слугам Егови, які виконували Божі заповіді. Він спонукав усі народи зненавидіти їх, уживши першу світову війну як кілок для здушення проголошення Царства. У тім злочім переслідуванню деякі були повбивані, інші були кинуті у брудну в'язницю. Решта з них буди успішно здержані при допомочі обуреної товпи, наскоків, проголошення воєнного стану, і через законне заборонення. Переслідування і знущання над посвяченими людьми Егови прийшли до верхка в Сполучених Штатах в 1918 році.

Питання: Як сатана старавсь цензурувати вість Царства для людей, і через те яке досвідчення він спричинив для Божих посвячених людей від 1918 року?

13. І так той рік, який зазначив закінчення першої Світової війни, бачив також улюблену Богу Егові клясу Давида лежачу бездіяльну, обкружену зі всіх боків ворогами, і у важких кайданах Царства. Світський чинник, який спричинився, що ті ширі послідовники Христа стратили свободу почитання, на лежав до тієї самої кляси, а іменно, релігійного духовенства, яке замкнуло Ісусові уста в проголошенню Його Царства через розпяття Його на смерть, і признало світські володарі за царя радше чим Христа. Таке релігійне духовенство є головними видимими представниками організації змія. Переслідуючи останка насіння Божої "жени" Сиону, змія уживав релігійного духовенства, як головних гонителів і заговорників такого гонення. В 1918 році і якийсь час опісля, та здержана і відкинута кляса слуги Егови піднесла до Нього своє благання: "Егово, вислухай молитву мою, нахили ухо до благання мого! Вислухай мене по вірності Твоїй, по справедливості Своєї! І не входи в суд із слугою Твоїм, ніхто бо з живих не оправдається перед Тобою". /Псал. 143:1,2/. Юнг/. Тим що ніхто не дивилися і трактували як сміття світа, вони молилися й виглядали помочи і визволення від Бога Егови. - І Корин. 4:13.

Питання: Отже 1918р., побачив їх в якому стані, і завдяки яких диявольських агентів, і тому яку молитву Божий слуга кляса підніс до Нього?

14. Така відозва не була голосом нарікання або докором Богу Егові. Це було шире благання, аби Всевишній і Святий Бог почислив їх за достойних вислухати їх молитви і благання і відповів на них у своїм часі. Чим вони висказують віру в Богу вірність і що Його діла є праві.

Він дав Своє Слово, а в клопоті вони вповають на те Слово і просять Його сповняти Його певні обітниці, а не їх бажання. Вони кличуть до Нього не з самолюбства, але щоби відповідь Бога буда в гармонії із спорідненням слуги з Його Господом. Радше чим позбутися всякої своєї відповідальності і знівечити свою гідність і невинність, до Свого Господа. Радше чим полишити Його службу, тому що вона провадить до терпіння, той слуга непорушно стоїть при службі і просить о поміч, щоб він дальше полишився в Його службі.

Питання: Що та молитва виражує, і чому слуга бажав якогось признання від Господа?

15. Світ не признав їх за Господніх слуг, а релігійністи ругаються з них, бо самі уважають себе в ласці Божій, тому мають успіх в своїй змові проти слуг Божих. Вони опрокидають цих слуг як не патріотів, заговорників, і як незносиву заваду, і як паразити, що живуть коштом суспільности, і які не повинні мати свободу почитання. Той слуга кляса признається, що він не є звершений, що він народився як і інші в грісі і початий є в беззаконнню, як і інші потомки грішника Адама. На основі людської перфектности, вони не можуть стільки себе оправдати перед Богом, як і релігійністи або інші людські сотворіння. Але вони знають і, що їх насліджене зопсуття і фізична упавшість не є причиною задля якої вони переслідувані, бо вони мають приступ до крові Ісуса Христа яка змиває їх недобровільні гріхи. Отже вони просять Бога, аби Він не судився із ними на підставі перфектної роботи. Вони кажуть: "Коли Ти, Господи, будеш пам'ятати несправедливості - Господи, хто встоїть? Та в Тебе є помилування, щоб люди благовіли перед Тобою". - Пс. 130:3, 4.

Римлян 3:9, 10.

Питання: Як світ глядить і що говорить про слугу клясу? і чому той слуга просить Бога, щоб Він не судився із ним на підставі перфектности?

16. Дійсна суть і причина для суду є, чи слуга знаходиться в святій угоді з Богом служити Йому, і чи в своїм серці той слуга не заперече той угоди або не бажає добровільно поламати її, або занеухе її виконувати головне питання є, чи він старається дотримати ту угоду, і сповнити своє посвячення чинити волю Господню. "Християнство" складається з релігійністів які не живуть після їх угоди з Богом, якому вони кажуть, що поклоняються. Вони ж злющо стараються присилувати слугу клясу поламати його угоду, як і вони поламали. Підданся цим змаганням ворог принесли б знищення для завітуючих людей Егови. /Римл. 1:31, 32/. З причини важкого з'єднаного нападу ворогом в 1918р., Божі посвячені слуги на землі отримали "нечисті уста", як колись пророк Ісаїя признавсь, що він був людина з "нечистими устами", тому що серафими у храмі Божім проголошували його святість і славу, але пророка уста мовчали із-за людей між якими він жив. Таке мовчання і беззаконня уст мало принести остаточну смерть для Божих слуг. Отже вони бажали від Нього, не осудження, але очищення їх уст для проголошення наново правди про його Царство. Лише через свою вірність до угоди його слуги можуть властиво вблагати їх вислухати в вірності і праведності. Якби вони заперечили його тоді і Він заперечить їх. - 2 Тимотея 2:12, 13.

Питання: Яка є дійсна підстава або причина відносно суду слуги? і чому слугі треба відповіді від Господа в вірності і праведності?

РЕЛІГІЙНА НЕТЕРПИМІСТЬ.

17. Знаючи добре, що це не час на оправдування себе перед Богом або людьми, але час на оправдування і прославлення Господа, той слуга кляса подає причину чому він просить о вислужання свого благання. "Бо ворог слідить душу мою, топче життя мое до землі, закупе мене у темних місцях, як мерців давно померших. І дух мій охляв в мене серце мое ние". /Псал. 143:3, 4./ Своїми переслідуваннями ворог замірив накопичити зневаги на Егову, якому слуга посвятився і якого імя він шанує.

Питання: Ради якої причини слуга просить о відповідь на свою молитву?

18. В часі коли Давид вивів ті слова Псалми, він був на винянні з Ізраїля. В такому стані він знайшовся не з причини закону Всевишнього Бога, але і-за свавільного присуду і злого закону царя Саула. Давид не був беззаконником або непорядною особою, ані не був він заговорником проти найвищого добра народного. Це Саулова зависть і його біснуватість, що спонукала його зненавидіти і переслідувати Давида.

За Саулову зухвалість і знехтування Божої заповіді, то ще нім Давид народився - Бог відобрав насліддя до царства від Саула, а пізніше післав пророка Самуїла помазати Давида на царя. З помазання Давида Господень Дух зійшов на нього, а від Саула Господь забрав Свого Духа. Потім Давид узброєний в камінець і пращу виступив в ім'я Єгови і убив філістимського борця велетня Голіята. За його воєнні подвиги у службі Саула, Давид отримав більшу славу від людей. Тоді Саул старався погубити Давида через видання його в руки філістив, а в двох випадках він сам старався відобразити життя Давидови. Та Давид утік від нього з своїм життям. Нарешті він знайшов прибіжище в темній ямі в землі, в печері Адулам, яка знаходиться в гірській гористій пустині на побережжі Мертвого моря. В цьому прибіжжі знаходилось до нього 400 мужів, включаючи і родину Давидового батька.

І Самуїла 22:1, 2./

Питання: На якій підставі Давид ставсь безправним в Ізраїлі, що допровадило до такого стану, і де в Юдеї він знаходився?

19. Безсумніву, як і Псалма 142, так і ця наступаюча, Псалма, яку студіюємо тепер, була написана Давидом у печері. Будучи відлучений від свободного руху з решта Божими завітаними людьми і живущими в земній печері, Єговів помазаний слуга чувсь як мертвий похований і забутий. Але в Ізраїлі був один чоловік, який не забув його і сміло виступив проти царя Саула в обороні Давида. Тим чоловіком доброї волі був власний син Саула, Монатан. Таким чином доброї волі він виставив своє життя на небезпеку з сторони Саула, але помимо цього він поміг Давидові втекти. Підчас Давидового побуту в печері, монатанове співчуття і думки були при Божому помазаному слугі, Монатан відшукав Давида потаємно після погоски. "Син же Саулів Монатан вибравсь та й прийшов до Давида в ліс та й укріпив його надією на Бога, і говорив йому: "Не лякайся, бо рука панотця мого Саула не попаде тебе, ні! Ти будеш царем над Ізраїлем, а я буду другим по тобі. Це знає панотець мій Саул. І постановили вони знов умову перед Господом". /І Сам. 23: 16-18/. І справді Монатан, якого ім'я значить "Дар Єгови" був даром Божим для Давида для помочи і потіхи.

Питання: а/ Чому Давид говорить про себе як про того, що "живе в темряві", і наче б він був уже померший? б/ Для кого однак Давид не був помершим, і як це показалося?

20. Цар Саул, Давидів гонитель, представляв релігійне духовенство "християнства" і тих, що сталися "дукавим слугою" в очах Бога. Всі вони разом становлять "чоловіка гріха" або "сина погібелі кляси". Ця кляса є ворогом і гонителем посвячених слуг Єгови, які проголошують Боже Царство яко правління землі і як єдину надію людства. Дух Господа Бога спочив на мнєму слугі кляси, але дух демонів спочив на релігійному "чоловіку гріха" кляси. Той слугакляса, сплоджений з Божого Духа, прямує до Теократичного Царства і є урядовими вістниками Господа. Для цієї причини задрісні релігійні провідники, які тепер стараються володіти як духові пани і царі на землі й переслідують їх. Вони шукають знищити їх душі. Цим чином духовенство старається перешкодити виявленню себе, як ложних представників Бога і помазаних наслідників Царства. При помочи політичного правительства, воно/духовенство/ проголошує їх неправними і незаконними і забороняє їх літературу, і цим робом загання їх у підземне життя. Вони надіються тримати їх в темряві, щоб їх люди не бачили і не чули, і щоб цим робом здушити вість про Царство. Вони стараються убити в них Духа Єгови і знищити в їх серцях любов до Бога. Це вони могли доклати в часі першої Світової війни, а головню в 1918р. Тоді посвячені люди Єгови, були, як сухі кості, які у видінню бачив пророк Езекиїл. /Езек. 37:1-14/. В такому стані вони сказали, як Давид: "І дух мій охляв в мене, серце мое ние". - Псалм. 143:4.

Питання: а/ Кого цар Саул представляв, і який дух спочивав на ньому? б/ Що /Саулова/ кляса старається зробити Божому слугі, так що він заговорив словами Псалми 143:4?

21. В такому стані відокремлення Давид мав час роздумувати, що давало йому надію. "Згадаю дні давні, про діла Твої промишляючи; думаю-гадаю над творивом рук Твоїх. До Тебе простираю руки мої, як спрагнена земля, так душа моя до Тебе жадає" /Псал. 143:5, 6/. Давид був познакомлений із Божим Словом, цебто, з книгами написаними Мойсейом, Іозуєм і Суддями. Він був муж віри, отже вірував в ті Святі Писання як Єгова визволив своїх вірних

Вірних людей своїми могутніми ділами. Роздумування над такими ділами порушували його надію, що Той Самий Всемогучий Бог визволить і тепер свого слугу з неволі. В своїй молитві, Давид простягав руки до Бога просячи о визволення, тому що Давид був наче прагнуща земля очікуючи до дому і відсвіження, щоб дати овоч на Божу славу. Він прагнув на це видиме вираження Божого милосердя і доброти, до Нього, щоб він міг знову прийти до життя і вільно служити Еговому Теократичному правлінню над його завітуючими людьми. Питання: В своїм увязненні про що Давид роздумував? І до чого це побудило його, і чого він прагнув?

22. Ось в такому благальному стані знаходилися слуги Господа Бога в 1918р., і якийсь час опісля. В часі своєї обмеженої волі вони мали час на роздумування. Вони думали про Божу роботу, але брак розуміння його Слова спричинив їх занепокоєння. Це doprowadило, що від них забрано свободу і привілей служити Господеві. Отже вони роздумували над Божим Словом, а пильно над пророцтвами, які говорили про його роботу в цьому часі. Вони просвіжилися Божими визвольними ділами в старинних часах. Вони зрозуміли пророче значення споріднення Ілії до Елісея, і як Елісей став прорком замість його попередника Ілії. /Гл. Вартову Башту з 1 серпня і 15-го 1919р/ Це дало спомоги їм побачити, що Господь Бог має ще більшу роботу до виконання через Елісея, і що Він уживе свого вірного слугу до виконання її. Вони чулись утомлені від бездіяльності в проголошенню Царства і в запереченню нести овочі Царства на Божу славу і на скріплення тих, що шукали життя вічного. Вони простягали руки свої до Бога, аби Він визволив їх із безовочного стану, подібного до сімдесятьлітнього спустошення Єрусалиму, і щоб Він зробив їх плодовитими в його службі. Питання: Як подібно сталося з слугою клясою в 1918р., і на короткий час опісля?

23. "Поспіши, Господи, вислухай мене! Дух мій холоне. Не крий лиця Свого передо мною, а то буду як ті, що йдуть в домовину. Вранці дай почути милість Твою! Бо на Тебе вповаю. Рятуй мене, Господи, від ворогів моїх! До Тебе прибігаю". /Псал. 143:7,9/. Такий час здавався бути довгим для Давида. Він просив о скоріе визволення, бо він відчував, що дух, який піддержував мужність і витривалість, не видержить довго. Він потребував знов побачити лице Егової ласки, аби йому не бути подібним до бенадійного чоловіка, що попадеться в яму викопану ворогом. Це строга карність від Бога рукою злого ворога була подібна до темної ночі, і Давид бажав, аби та чорна темрява розійшлася, а настав ранок Божої ласкавої роботи. Він був затривоживсь, але не втратив надії. /2 Коринт. 4:8/, він бажав рушити і вийти з ями, але куди йти? Що йому робити, чи податись взад, чи явно виступити вперед і розпочати боротьбу з ворогом на хитрощі? Якби він був явно виступив проти ворога і не боявся його грозьби, то і тоді Всемогучий Бог був би визволив його. - І Самуїла 23:25-28.

Питання: Чому Давид просив Бога о негайне вислухання його, інакше він мав полишитися наче в тюрмі? і чому він просив Бога, аби він указав куди він мав йти?

24. Слуга не може податись взад і ховатися в печері або в ямі ради безпеки, коли він утікає до Егови під його охорону. Навіть коли він активний на відкритому місці і оточений ворогами, то і тоді Бог може накрити його тінею руки своєї і охоронити його. /Псал. 91:1, 31:23./

Питання: Чому той, що утікає під Божу охорону, не потребує ховатися?

25. В такому стані знайшлися слуги Егови в 1918-1919рр.,. Вони знали про свій стан, що вони були вигнані й унезаконені в людським товаристві, і що це спричинили їм релігійні провідники такі, як цар Саул. Вороги думали, що вони позбулися слуг Божих раз назавжди, і що вони могли поділити їх і знищити в такому стані. А коли вони і ставили яку оборону, тоді вороги якнайскорше робили наскоки і тримали їх під гнетом. Такий слуга кляса просив Господа, щоб він з ласки своєї не дозволив ворогам втішатися перемогою повіки. "Що Ти вподобав мене дізнаюсь після того, як ворог мій не буде втішатися над мною. Мене ж Ти сохраниш задля чистоти моєї, і поставиш мене перед Тобою на віки". - Псал. 41:11, 12, Ісаї 51:16.

Питання: В 1918-1919р., які заміри мав ворог відносно слуги кляси, і якої вираженої ласки той слуга кляса бажав від Бога?

26. Той слуга кляса шукав виходу із своїх безовочних і бездіяльних обставин, але куди він мав звернути, то цього він не знав. Тим то він молився: "Яви мені дорогу, котрою ступати маю! Бо до Тебе підношу душу мою". /Псал. 143:8/. Вони були раді йти вперед і розпочати наново Божу службу. Вони молилися, аби Гомподь Бог вирвав їх з облоги ворожої і був їх сховищем і прибіжищем. Вони бачили, що це був брак віри в його охорону і провідництво, як хтось шукав ями в землі зо страху і цим давав причину ворогам хвалитися наперекір Богу Егови. Вони молилися: "Виведи з темниці душу мою, та не прославлю Імя Твое! Праведні обступлять мене, коли явиш мені милість Твою". /Псал. 142:7/. Вони представляли душі свої, себто, вони приносять свої тіла, як живу жертву Господеві для його розумної служби. - Римл. 12:1.
Питання: Чому той слуга молився якою дорогою він мав йти, і як він піднесив душу свою до Бога?

27. Давид помолвившись о керівництво якою дорогою він мав ступати, полишив свою яму в печері Адулам. Тоді він забрався з ями до природньої твердині. "Пророк же Гад сказав Давидові: "Не сиди дальше у цій рошліні, а збирайся та йди в землю Юдину, і пішов Давид та прийшов у ліс у Херет." Пізніше і Йонатан прийшов до нього". /І Самуїл. 22:5, 23:15-18/. Ось так Егова відповів на Давидову молитву і цим показав, що він керував дорогою Свого помазанника слуги. Хотяй тепер Давид вийшов із свого сховку і ворог міг більш успішно переслідувати його, та Бог доказав йому, що він був його Визволителем і хоронителем, і що дійсний сховок його слуги є у Всевишнього Бога. "Скали Віків". - П. Сол. 18:10.
Питання: По молитві який крок зробив Давид, і як Егова відповів на його молитву і як показавсь бути його хоронителем?

28. В 1919р., Егова відповів на молитву свого вірного слуги останка. Він вислав свого вибраного Слугу, Ісуса Христа, до храму, щоби він судив його посвячених людей, очистив вірних з релігії і нечистоти уст, і показав їм куди йти. /Малах. 3:1-4/. Чи стояти їм у печері? Ні! Чи податись назад? Також ні! Божа воля для них була, як це він відкрив їм через Своє Слово, то вони мали йти вперед і перебрести води народів, як Елисей перейшов, ударивши по водах Йордану і перебрав роботу Ілії. В березню 1919р., урядники Товариства Вартової Башти, БІБЛІІ, і брошур, були випущені з в'язниці, на за поруку. Тоді зараз, довго перед тим нім та широко проголошена розправа проти них була відкинута судом, і засуд проти них знесений. /5 травня 1920р./, той слуга зачав приготувлятися виступити вперед із відвагою Елисея.
Питання: Коли Егова відповів на молитву слуги кляси, і на який шлях він указав, і коли слуга був готсвий йти ним?

29. Такий відважний виступ не значив, що від часу того вони/ті слуги/ будуть вільні від нападів і переслідування зі сторони ворога, оскільки і Давид не був. Давид знав, що як він полишить сховок в Адулам за життя Саула царя і його урядування, то шпигуни Саулові прислідять його і тоді ще більше будуть переслідувати його. Тому Давид молився до Господа дальше: "Навчи мене творити волю Твою! Ти бо еси Бог мій: Дух Твій благий нехай по рівнині веде мене." /Псал. 143:10/. Господень помазаний цар - вибранець вповвав на Егову як на свого Навчителя. Він не шукав угадати собі, але бажав чинити Божу волю. Він не шукав помститися на своїм гонителю, цареві Саулові. Коли навіть Господь покерував подіями, які запровадили Саула в руки Давидові, однак Давид не схотів піднести свого меча проти нього, але очідав на Божий час, коли він забере Саула з дороги. /І Самуїл. 24:1-12, 26:1-12/. Ось такий був Дух Господень на слугі Давидові.
Питання: Що означав такий відважний крок, коли він виставив себе на напад і переслідування, і чому Давид молився, щоб Бог навчив його чинити волю Божу і посідати його доброго Духа?

30. Давид вповвав на провідництво і добрий Дух Господень і молився, щоб він провадив його прямим шляхом, прямою країною, і рівниною, аби бути певним, що його шлях є добрий. Вскорі потім Абїятар утік від знищення з рук Саула і втік до Давида. Абїятар прийшов був з ефодом, який він уживав у виконанню волі Божої. Давид розпитував його як священного представителя Бога і отримав наказ якою дорогою він повинен йти, щоб угодити Божественному Господеві. /І Самуїл. 22:17-22, 23:1-12, 30:6-8/. Егова був його Навчителем і Дух його не покинув Давида.

лого Дух був навіть на язиці Давида і говорив через нього, переказуючи Божу вість, як от Псалма 143.

Питання: Чи Давид вповав на провідництво Божого Духа, і як Бог постарався навчити Давида пізнати Господню волю?

31. В тім часі Давид був около двадцять п'ять років віку. В своєму пізньому віку він сказав: "Боже! Ти вчив мене змалку, і досі я проповідував чудеса Твої." /Псал. 71:17/. В своїх псалмах він просив Бога о дальше навчання: "Господи, вкажи мені дороги Твої, і навчи, Ти бо еси Бог спасення мого на тебе цілий день я вповаю. Він веде покірних до правди, і вказує смиренному дорогу свою." /Псал. 25:4, 5, 9./ Безнастанно він моливсь до Бога: "Навчи мене уставів своїх." /Псал. 119:12, 26, 64, 124, 135/. "Настав мене на розум добрий і пізнання! Бо я вірив заповідям Твоїм, як ще не був я впокорений, блукав я, тепер же сповняю Слово Твоє... Господи... навчи мене присудів Твоїх." /Псал. 119:66, 67, 108/. Відносно користей такої Божественної науки, він каже: "Мудрішим став я над ворогів моїх через заповіді Твої, вони бо все зо мною. Понад усіх учителів моїх став я розумніший, бо свідчення Твої на думці в мене. Більше розуму в мене, як в старців, бо я хоронив прикази Твої." /Псал. 119:98-100/. Курс навчання Егови, не лише свого слугу в часі боротьби: "Навчає руки мої до бою, і напинати залізного лука." "Благословен Господь, скеля моя, Він навчає руки мої до бою, до війни пальці мої". /Псал. 18:34. 2 Самуїл. 22:35, Псал. 144./ Лишень через уважне прийняття науки Божої Давид міг бути "чоловіком по серцю Бога", і вільним від релігії.

Питання: а/ Відколи Бог навчав Давида і якою молитвою Давид безнастанно молився о Божу поруку? б/ Яка е користь з такої кернети-науки в часі війни або миру?

БОЖЕСТВЕННІ НАВЧИТЕЛІ.

32. Хто молиться аби Бог навчив його чинити Божественну волю, той показує духа готового вчитися і слухати. Молячись так, він мусить слідкувати написане Слово Боже, в якому Божа воля е записана, і вповати, що Бог Своім Духом відкриє його волю через ті святі сторони. /Вібл II/. /2 Тимот. 2:15/.

Треба пам'ятати, однак, що це слуга кляса, а не одна одиниця, що молиться бути навченою чинити волю Божу. Отже одкриття Божої волі приходить не для одиниці, але для цілої громади його вірного останка. Студент Божого Слова як одиниця не відкриє його волі, ані одиниця не повинна братися вивчати його волю з Божого Слова: "Се найперш знаючи, що жодне книжне пророцтво не діється своїм розв'язанням. Бо ніколи із волі чоловіка не виповідано пророцтво, а від Духа Святого розбуджувані, промовляли святі люди Божі". /2 Тимот./ Петра 1:20, 21./

Питання: а/ Молитися о навчання чинити волю Божу показує якого духа? і які діла мусять товаришити з тою молитвою? б/ Хто молиться такою молитвою? і що це показує відносно одкриття й вивчення Божої волі?

33. Бог Егова е Єдиним вивснителем Свого Слова і Навчителем найвищої науки. Що його наука не е для одиниці, яка уявляє себе бути безпосереднім сполученням з Богом, але для цілої громади Божих людей, то це показав Ісус навівши пророка Ісаїю 54:18, кажучи: "Написано в пророків: і будуть усі навчені від Бога." Пророцтво Ісаїї було звернене до Божої "жінки", Теократичної організації, Сиону, кажучи: "Діти твої навчатиме Сам Господь, і великий мир і гаразд буде проміж синами твоїми."

Питання: Хто е вивснителями і навчителями, і кого вони навчають?

34. Виходить, що наука Егови не приходить через жодну одиницю, але через його організацію, яку він уживає за свого слугу. Ця наука приходить для цілої організації, аби всі члени її могли виконувати Божу волю в єдності й гармонії. Головою того слуги-організації е Головний Слуга Егови, Ісус Христос, і в навчання тієї видимої організації на землі Егова співтоваришить своєму лютому Синові. Старинний Давид приступив до Бога Егови через священну організацію, яку представляв Абїятар, який посідав Евод, і сьогодні слуга Егови мусить також вповати на Божу видиму організацію, аби пізнати його волю?

Питання: Через який канал наука приходить, для кого, і хто співтоваришить з Богом у навчанні?

35. Коли Псланець і Навчитель Егови прийшов до храму в 1918р. Він завважав, що останок посвячених і з духа-народжених одиниць широмо молилися, аби

пізнати як виконувати волю Божу. Він зібрав їх в єдність і організував їх як Божих слуг в храмі, аби вони приносили жертву йому і говорили про славу його. Егова помазав їх своїм духом, і так Він установив цього одобреного і очищеного останка як свою видиму організацію, або Теократичне Товариство. Пророцтва предказали, що воно явиться при кінці світа під Ісусом Христом, і буде "вірним і розумним слугою." "Який є вірний слуга й розумний, що поставив пан його над челяддю своєю, щоб роздавав їй харч у пору? Щасливий той слуга, котрого, прийшовши пан його, застане, що робить так. Істинно глаголю вам: що поставить його над усім добром своїм." /Матея 24:45-47/. Многі факти показують, що Бог Егова через Ісуса Христа ужив цього слугу - тіло або Товариство як свою видиму організацію через яку Він навчає своїх людей чинити його волю. Те посвячене Товариство помазаного останка в розумний спосіб ужило свою агенцію або закданного слугу - Товариство Вартової Башти Біблії і Брошур, для проголошення волі Божої, як Він навчив його, і для керування його людей у виконанню її спільно по цільній землі.

Питання: В Своім приході до храму, в якою видимою організацією Ісус Христос мав до чинення? і який чинник той слуга уживав у виконанню Божої волі?

36. Яко до Ір релігійоністам, які противляться виразній тотожності Божої видимої організації, Господь сказав оцю приповідь: "Віл знає господаря свого, і осел - ясла пана свого, а Ізраїль не знає мене, народ Мій/з імена/ не розуміє." /Ісаїї 1:3/. Впродовж років від 1918р., мудрі вповали на Бога Егову і Ісуса Христа, як на своїх Навчителів у Сионі. Це із-за того, що Товариство не вчить релігії, не служить жодній і не посвятивоя жодній релігійній організації. Це можна доказати фактом, що воно є переслідуване всіма релігійними організаціями/царем Саулом/ за служення Егові і зате, що воно є вибране і помазане служити йому.

Питання: Яку відповідь Писання дають проти них відносно такої тотожності слуги? і при допомозі якого средства той слуга пізнав, що Егова відповів на його молитву?

37. Коли урядники Товариства Вартової Башти були увільнені з в'язниці 1919р., через це, що Бог чудом відвернув релігійне противенство, то що Він тоді навчив свого вірного останка його доброї волі людей? Оце: Бути його свідками через проголошення його Слова як ніколи вперед, і щоб ніколи не просити жодного чоловіка о дозволення проповідувати Боже Слово по його приказу. /Гл. Вартову Башту з 1-го серпня і 15-го вересня 1919р./ Головно треба було відваги, аби проголосити "день гніву нашого Бога" проти "християнства" і цілого світу. Вони мусіли проголосити вість Царства усім народам, як про це було предказано і приказано в /Матея 24:14/, а та вість була, що Царство було установлене в 1914р. Це мусить ся виконати нім приде остаточний кінець світа в Армагедоні. - Гляди Вартову Башту з 1 липня 1920 року.

Питання: Від 1919р., що Бог навчав Свого останка відносно Своеї волі яку вони мали виконати?

38. Перед тим, як Великий Навчитель прийшов до храму в 1918р.; посвячені люди Егови думали, що вся їх робота перед остаточним кінцем мала бути виключно для духових одиниць, себто, для тих, що посвятилися Богу і були сплоджені його духом до небесного життя. Тепер же з початком 1923р., Навчитель у храмі зачав відкривати їм, що є земна кляса Господніх "овець" і котрих Він тепер збирає до себе і ставить їх по правиці свого престолу нім настане Армагедон битва. Від того часу Небесний Навчитель відкривав поступенно розуміння духовому останкові, що таким "іншим вівцям" треба дати свідоцтво і доручувати вість про Царство і так помогти їм стати за Божим Царством. Так чинячи, вони зможуть перейти живими через Армагедон в Новий Світ. Вони були представлені через Давидового улюбленого співвоїна Іонатана, і вони сталися співтоваришами вірного останка в часі переслідування царем Сауло-клясою.

Питання: В Яку роботу останок вірував перед 1918р., і що Бог Егова відкрив останкові в 1923р., і через якого приятеля Давидового він був представлений?

39. Цей чудовий курс науки дав Мудрий Порадник і Навчитель у храмі, його "Інші вівці", як і останок "малого стада", мали привілей учапати до цієї Господньої школи, аби набути науку про вічне життя, що включає також виконання Божої волі тепер.

• Було це взнесле одкриття, коли звершений Навчитель отворив шкільну книжку Біблію, і в 1925р., Відкрив, що Імя Егови мусить мати властиве місце, що його Царство народилося в 1914р., і що замір Егови є зробити те Імя великим і вічним у битві Армагедон, і що така битва не буде боротьба між капіталом, а робітниками, консерваторами і радикалами, або між якими іншими людськими партіями і народами, але це буде Божа битва проти цілої діявольської організації, видимої і невидимої, і що його слуги на землі не мають часті в тій битві, а лише остерігати про її наближення. 2 Самуїла 7:23 Ісаї 63:14.

Питання: Хто інший мав привілей ходити до Господньої школи, і яке взнесле одкриття дав звершений Навчитель в 1925 року?

• 40. Наука цього предмету продовжалась, в 1929р., було відкрито, що головний замір Егови є оправдати своє Імя, і тому найбільшою наукою Біблії є Царство, тому що Царство є знарядом для оправдання його Імя. Привілей останка тих помазанників в угоді о то Царство є, що вони матимуть часті у тім оправданню, і що їх відповідальність є шанувати й проголошувати його Імя. Це стало дуже ясным, що така є воля Божа, яку вони мали виконати вірно. Питання: Яка важна наука була дана в 1929 році?

• 41. Рівнобіжно з часом і наукою, Сионські Навчителі, Бог Егова і Ісус Христос, поступенно навчали останок і побільшаюче число їх співтоваришів, і що Царство в дійсності прийшло, і також про видиму організацію, через яку те Царство мусить бути проголошене по цілому світу. В тій організації Бог Егова і його Цар є "Висшими Властями", /Римл. 13:1/. Ця організація не є собі самовільна, що складається із самоуправлючих незалежних груп, яких активністю керує так звані "вибрані старші". Вона має центральну контроллю і управу: і в 1938р., цей факт був здійснений, коли великі Навчителі навчили слугу клясу, що Божа організація є Теократична. Вона слухає Бога радше чим людей, і тому мусить бути керована Всевишнім Еговою згори, а не є слугами на землі з долі по демократичному. Як терпеливо і розумно Бог Егова розвивав розуміння свого слуги кляси, аби він чинив його волю після Теократичних доказів через його видиму організацію.

Питання: Яка правда відкрита була в 1938р., відносно організації, яку Бог Егова і його Цар уживали для виконання Божественної волі?

• 42. Егова дав їм практичну науку. Він назначував від часу до часу періоди свідочства, по цілому світу і навчив їх ділати в єдності, під одним розказом. По многих роках величезного ужиття радіо у вічу релігійної опозиції, він постарався для них о ручні фонографи із Біблійними лекціями на кружках і навчав їх повторно відвідувати дома де жили голодні "інші вівці" і перепроваджувати Біблійні студії. Він дозволив їм ставати перед володарі, судді, поліцію, і інші законні урядники і навчив їх поступенно давати успішні свідочства в таких місцях. Він навчив їх як "кожний свій тегар нестиме" і як переносити найбільш розярене переслідування і подужати його вірністю. Він постарався для них о журнали і показав їм, як проголошувати вість Царства на вулицях і шляхах та майданах. Він дав їм зрозуміти їх поручення, /Ісаї 63:1-3/, що вони є посвяченими слугами Евангелії Царства, і що їх єдина місія тепер на землі є, бути "свідками Егови. Их головне завдання є бути вістниками Царства. Це не значить, що вони мають бути в стані оборони, або податись у битві, але вони мусять іти за Божим Царем в його війні проти релігії. Для їх помочи він установив між ними школи для "висшого курсу в Теократичній службі". і також установив Біблійну Колегію Гілеад Вартової Башти для вивчення спеціальних вістників для піддержання боротьби на слабих фронтах, або на нероблених чуженицьких полях, і так він відповів на молитву своїх слуг в найбільш чудовий спосіб, і що лише Господь міг доконати, а не мудрість або здібність якоїсь людської організації.

Питання: Яке практичне вишколення, відносно виконання волі його, Бог Егова давав нам аж до цього року?

Б У Д У Ч И Й К У Р С Н А У К И.

43. Це Божий Дух, його невидима енергія, на його людях, що поміг їм виконати його роботу аж досі. Як вони так ішли за ним при помочи його Слова, той слуга кляси зайшов у "землю праведних", у стан люблячий і охочий до виконання його волі після Теократичного правління. Теократична наука робить "землю" гладкою і рівною, на якій не треба спотикатися на те що робити,

або як робити серед ворогів Божого Царства, Теократії.

Питання: При допомозі чого Бог уживав своїх слуг і провадив їх, і в якому змі-
змісслі вони зайшли "в землю праведних"?

44. Та "дивовижна робота", яка поведе до "дивовижного акту" в Армагедоні ще не скінчилася. Богато є ще "інших овець" розкинутих, які знаходяться в небес-
пеці погібелі, і потребують покарму. Ми стоїмо в порозі 1944р... Він напевно
буде рішучим. Чи він принесе нагле або шкоро закінчення не робить ріж-
ниці. Повоєнна ера мусить прийти з своїми людськими змаганнями і знарядом
для світового миру. Вона принесе проби віри і вірної витривалості для слуг
Егови і їх співтоваришів, тому що сатана і його демони без унівання женуть
усі народи до вершка в Армагедоні. Та гаряча молитва, яка була відповід-
жена в 1918р., "Навчи мене творити волю Твою! Ти бо еси Бог мій", мусить
дальше засилатися слугою кляси. З огляду на важний період перед нами, із ус-
ширшим вербуванням людей для виконання волі "обидвох тих царів", на цей
рік 1944 були призначені слова повисшої молитви. Псалми 143:10. Вони зна-
ходяться на календарі Товариства на цей рік. /Боротьби між "царем північ-
ним", а "царем південним".

45. Помазаний Давид не лише молився аби він міг пізнати волю Богу, але
також просив о силу виконати її у вічу противників. Він молився, "Задля Іме-
ни Твого, Господи, оживи мене: у Твоїй справедливості виведи душу мою з тіс-
ноти! А по милості Твоїй вигуби ворогів моїх, і гнобителів душі моєї за-
напасти! Я бо слуга Твій". /Псал. 143:11, 12/. З вірності і після праведност-
ти Егова відповів на молитву Свого помазаного слуги, не лише ради Давида,
але ради Свого власного Імені. Його помазання Давида на царя не було да-
ремно. Це значило, що правого серця чоловік мусів сісти на престолі Ізра-
їля, щоб Теократичне правління принесло славу для Імені Егови. Хоч це взя-
ло тринадцять років усунути всякі перешкоди ворогів відносно Божого замі-
ру. Всемогутчий Бог привів Свого вишколеного слугу Давида на престол типіч-
ної Теократії, зробивши цим прообраз на будучі речі.

46. В 1919р., "долину сухих костей" Господь оживив організмом в Святій землі
Свого Святого Духа за вірність свідків Егови серед світової війни і під
тотальними напастями і наїздами є само собою доказом, що Всемогутчий Бог
оживив свого слугу клясу, піднісши його з ями в 1918р. Вони благали його, а
аби він ради його власного Імені, оживив їх знов в його службі і отворив до-
рогу. Це він зробив тому, що він замірив проголосити Своє Імя по всій землі.
Нім він покаже свою силу над всіма ворогами своїми в Армагедоні. І так Го-
сподь Бог зробив свого слугу клясу своїми свідками і поклав своє Імя на
них. Він назвав їх своїм предсказаним Ім'ям "свідки Егови". З усякого клопо-
ту і заколоту в якому вони знайшлися в 1918р., Господь Бог визволив їх.
Той клопіт який релігійний Саул кляса спричиняє їм, непокоїть їх у внутрі-
шній не порушує їх спокою з Богом. Вони знають, що такий клопіт є дозволений
на пробу їх невинності, і щоби вони мали частку в оправданні Божого Імені
через вірність.

47. Як колись Давид, так тепер Божий слуга і його співтовариші не молять-
ся за злочинних ворогів хіба щоб були знищені. Ті вороги не показують мило-
сердя до свідків Егови і їх співників в терпіннях, і так милосердя для
них можна сподіватися від Бога через знищення гнобителів, які шукають зни-
шити душу його вірних людей. Свідки Егови просять о це шире, та не із-за
жорстокої та самолюбної причини, але тому, що вони є слугами Егови. Вони ці-
лим серцем служать йому найперше і всякого часу, і за це нападають на них
демони і злочинні релігійністи. Тому що вони є слугами Егови, отже пересліду-
вання і знущання їх є опрокинення Бога і зневагою для його Імені. Отже в ос-
танньому оправданні Свого Імені в Армагедоні він оправдає свого слугу клясу
через знищення всіх ворогів, що переслідували їх. /Луки 18:7, 8/. Із цією
надією ми задоволені служити йому оскільки він навчає нас виконувати
його волю.

Питання: а/О що молився слуга так як Давид, відносно ворогів, і ради якого
свого споріднення до Бога?

б/Яке таке споріднення стягає переслідування з рук ворогів, і чому
і чому ми задоволяємося дальшому служити Богу?